

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

OPINIONS OF DHURAKIJ PUNDIT UNIVERSITY STUDENT OF
PHYSICAL EDUCATION FORALITY OF LIFE

อชิพัชร ดาดี

ทยาวิร์ ช่างบรรจง

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ 2549

ISBN 978-974-671-561-4

ชื่อเรื่อง : ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา
ผลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
ผู้วิจัย : อธิพัชร์ ดาดี และ ทยาวิวี ช่างบรรจง
สถาบัน : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปีที่พิมพ์ : 2549

บทคัดย่อ

เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาผลศึกษา
เพื่อคุณภาพชีวิต

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 593 ฉบับ จากจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 600 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 98.83 มาวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างโดยค่าที(T-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาผลศึกษา เพื่อคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
2. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตระหว่างกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

เลขทะเบียน.....	0195072
วันลงทะเบียน.....	12 ก.ค. 2553
เลขเรียกหนังสือ.....	378.17
	๐14๗ค
	[2549]
	๓๒

Thesis Title : Opinions of Dhurakij Pundit University Student of physical Education Forality of Life
Name : Mr. Athipach Dadee and Mis. Tayawee Changbanchong
Institute : Dhurakij Pundit University
Academic year : 2006

ABSTRACT

Thesis Title : Opinions of Dhurakij Pundit University Student of physical Education Forality of Life

The purposes of this research were to study Opinions of Dhurakij Pundit University Student of physical Education Forality of Life. The researcher provided 600 questionnaire which 593 were returned (98.83 %) The data ana was analised by using means, standard deviation and T- test

The Findings of The study were as Follows :

1. Opinions of Dhurakij Pundit University Student of physical Education Forality of Life were at a highest leve.
2. Opinions of Dhurakij Pundit University Student is man and women of physical Education Forality of Life are significant difference at the .05 level.
3. Opinions of Dhurakij Pundit University Student is Social Scienee Group amd Scienee Group of physical Education Forality of Life are significant difference at the .05 level.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงของผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรวิภา ทัพวงศ์ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำแก้ไขรวมทั้งเป็นกำลังใจในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ให้ทุนอุดหนุนในการทำการวิจัยในครั้งนี้ นอกจากนี้แล้ว ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในด้านการวิเคราะห์ ข้อมูล

ผู้วิจัยขอโน้มระลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์และญาติพี่น้องที่กรุณาช่วยสนับสนุนให้กำลังใจ และความช่วยเหลือมาโดยตลอด

อชิพัชร คาคี

ทนายวีร์ ช่างบรรจง

กลุ่มวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(2)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(3)
กิตติกรรมประกาศ.....	(4)
สารบัญตาราง.....	(7)
บัญชีภาพประกอบ.....	(8)
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ข้อตกลงเบื้องต้น	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	6
จุดมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษา	7
คุณสมบัติตามลักษณะของครูพลศึกษาที่ดี	9
หลักการจัดการและการวางแผนวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา	11
การวัดผลและประเมินผล	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
งานวิจัยในประเทศ	17
งานวิจัยในต่างประเทศ	24
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	28

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	29
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	32
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความคิดเห็น ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อ คุณภาพชีวิต	34
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	45
สรุปผลการวิจัย	46
อภิปรายผลการวิจัย	48
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	54
ก แบบสอบถาม	54

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและคำร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเกี่ยวกับเพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา ภูมิฐานะ การเล่นกีฬาและประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา	30
2 แสดงคำร้อยละ ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา เพื่อคุณภาพชีวิต	32
3 แสดงคำร้อยละ ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรในเนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอนการวัดผลและ ประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	34
4 ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	36
5 ความคิดเห็นที่มีต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	37
6 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน	39
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตในด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน	41
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที (t-test) เกี่ยวกับความคิดเห็นระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ในแต่ละด้านรวม 5 ด้าน	42
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที (t-test) เกี่ยวกับความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสังคมศาสตร์และ กลุ่มวิทยาศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ในแต่ละด้านรวม 5 ด้าน	43

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 ประเภทต่างๆ ของจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของการเรียนวิชาพลศึกษา

8

DRPU

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การออกกำลังกายเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์แขนงหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพื่อให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข หากประชากรในประเทศมีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่ดีก็สามารถพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองในทุก ๆ ด้านได้ จากเหตุผลดังกล่าวจึงก่อให้เกิดศาสตร์แขนงหนึ่งขึ้นคือ พลศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ร่างกายมีการเจริญเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ สมรรถภาพที่ดีและสุขภาพดี และยังเป็นศาสตร์ที่ช่วยเสริมสร้างให้มีการพัฒนาทางด้านจิตใจ อารมณ์และสังคมอีกด้วย

ในการประชุมสามัญสมัยที่ 20 ขององค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ณ กรุงปารีส เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2521 ได้มีการประกาศนโยบายให้ประเทศต่าง ๆ ได้ตระหนักว่า บุคคลย่อมมีอิสระในการพัฒนาร่างกาย สติปัญญาและจริยธรรมตามสิทธิของตน รวมทั้งให้โอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับพลศึกษาและการกีฬาได้ตามอัธยาศัย เมื่อบุคคลได้รับการพัฒนาในด้านร่างกาย สติปัญญาและจริยธรรมให้มีคุณภาพเป็นเลิศ แล้วช่วยในการพัฒนาประเทศได้ในที่สุด กรมพลศึกษา (2526 ,4) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีข้อกำหนดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2532 โดยทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดให้โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรีประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะและหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ทบวงมหาวิทยาลัย (2544 ,51-54) สำหรับหลักสูตรที่เปิดดำเนินการสอนของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527 โดยมีรายวิชาในแต่ละกลุ่มวิชาแตกต่างกันออกไปตามลักษณะหลักสูตรและสาขาวิชา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้มีนโยบายปรับปรุงรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตลอดเวลาเพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ว่า นักธุรกิจเป็นผู้สร้างชาติ โดยกำหนดโครงสร้างหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตร 4 ปี) ปรับปรุงปีการศึกษา 2548 ประกอบด้วยรายวิชาบังคับ 30 หน่วยกิต มหาวิทยาลัยกำหนดให้ทุกหลักสูตร ครอบคลุมรายวิชา 4 กลุ่ม คือ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 9 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 6 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษา 9 หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องสุขภาพและพละนาามัยของนักศึกษา จึงได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาเป็นวิชาบังคับไว้ในทุกหลักสูตร ซึ่งมีการพัฒนามาเป็นลำดับ โดยปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอน 1 รายวิชา คือ GE 120 พลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต เป็นรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ กำหนดไว้ในทุกหลักสูตรจำนวน 1 หน่วยกิต ซึ่งเป็นรายวิชาที่ว่าด้วยความรู้และทักษะทั่วไปเกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อความสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ โดยการเน้นกิจกรรมการออกกำลังกายและนันทนาการที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาตามความสนใจ ซึ่งในปัจจุบันมีอาจารย์ผู้สอนในวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตจำนวนทั้งสิ้น 14 ท่าน ผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบรายวิชานี้จึงได้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาในกิจกรรมทางพลศึกษาของนักศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต เพื่อที่จะได้ทราบว่านักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรต่อวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต และจะได้ทราบข้อดีข้อเสียของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตและให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาซึ่งจะนำไปสู่การเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ระหว่างกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
4. เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ระหว่างกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตรวม 5 ด้าน

- 1.1 ด้านความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
- 1.2 ด้านความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
- 1.3 ด้านความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
- 1.4 ด้านความคิดเห็นต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
- 1.5 ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2. การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มประชากรตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาที่เคยผ่านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตมาแล้ว จำนวน 600 คน

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกที่แท้จริง

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต หมายถึง ความรู้สึก นึกคิด หรือความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ผ่านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตมาแล้ว

วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต หมายถึง รายวิชาหนึ่งที่อยู่ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ได้จัดให้มีการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ประกอบด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (กิจกรรมกีฬา)

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต มาแล้ว

คณะ หมายถึง คณะที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ระดับปริญญาตรีมี 9 คณะคือ คณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ในงานวิจัยนี้จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย คณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
2. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็น ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
3. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
4. เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

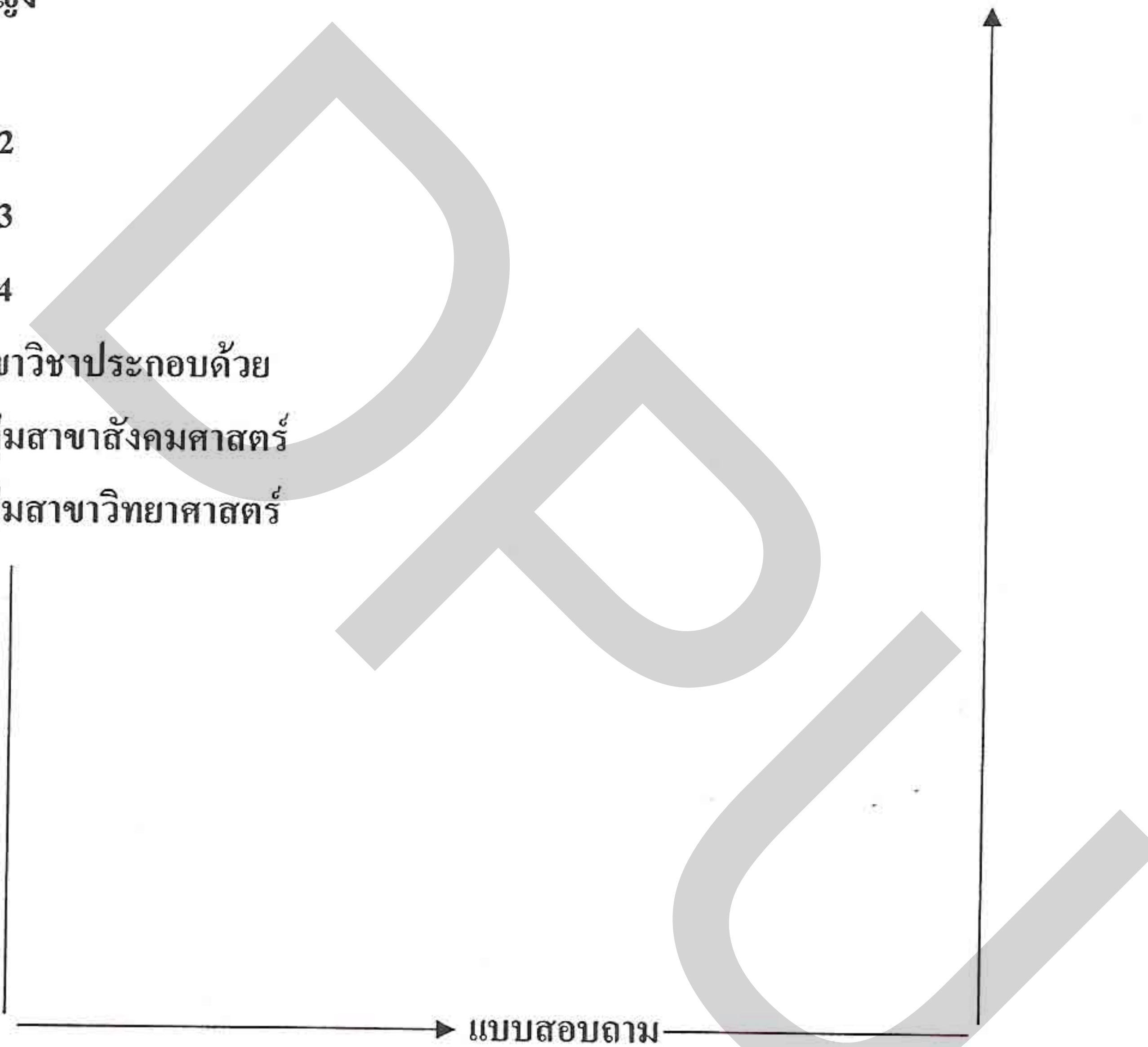
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

1. เพศ
  - 1.1 ชาย
  - 1.2 หญิง
2. ชั้นปี
  - 2.1 ปี 2
  - 2.2 ปี 3
  - 2.2 ปี 4
3. กลุ่มสาขาวิชาประกอบด้วย
  - 3.1 กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์
  - 3.2 กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์

ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารตำรา และสรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ มาเป็นแนวทางเพื่อสนับสนุนงานวิจัยในครั้งนี้พอสรุปได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
  - 1.1 ความมุ่งหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
2. จุดมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษา
3. คุณสมบัติตามลักษณะของครูพลศึกษาที่ดี
4. หลักการจัดการและการวางแผนวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา
5. การวัดผลและประเมินผล
  - 5.1 ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลในด้านต่าง ๆ
  - 5.2 การวัดผลและประเมินผลของวิชาพลศึกษา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ความมุ่งหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เป็นสถาบันที่มีปณิธานในการผลิตบัณฑิตให้มีความ เป็นเลิศทางวิชาการ มีคุณธรรม และอุทิศตนรับใช้สังคม โดยมีเป้าหมายของสถาบันคือ สร้างเยาวชนของชาติให้เป็นพลเมืองดี มีความรู้ความสามารถเพียบพร้อมด้วยคุณธรรม วิชาศึกษาทั่วไปจึงเป็นวิชาที่มุ่งสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้กว้างในวิชาพื้นฐานหลายสาขา และวิทยาการที่เป็นสากล เพื่อทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก
2. มีบุคลิกลักษณะดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีความซื่อสัตย์ กตัญญู ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความสำเร็จในงานและมีโลกทัศน์ในการดำเนินชีวิตที่ดีในสังคม

3. รู้จักคิดวิเคราะห์ และมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยวิธีทางปัญญา มีโลกทัศน์กว้างไกล เข้าใจลักษณะของสังคมไทยในโลกปัจจุบัน มีความเป็นสากล
4. มีความเสียสละ รับผิดชอบ และช่วยเหลือสังคม และเป็นผู้ชี้นำทิศทาง เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ที่ดีต่อสังคม

โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

นักศึกษาที่เข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ต้องเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจำนวน 30 หน่วยกิต โดยที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนวิชาที่มหาวิทยาลัยกำหนดในแต่ละหลักสูตร กำหนดให้เรียนรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ดังนี้

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต

GE 120 พลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	1 หน่วยกิต
GE 129 ทักษะการพัฒนาคตนเอง	1 หน่วยกิต
IL 103 สารสนเทศเพื่อการค้นคว้า	1 หน่วยกิต
วิชาเลือก 1 รายวิชา	3 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 9 หน่วยกิต

วิชาเลือก 1 รายวิชา	3 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 6 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษา 9 หน่วยกิต

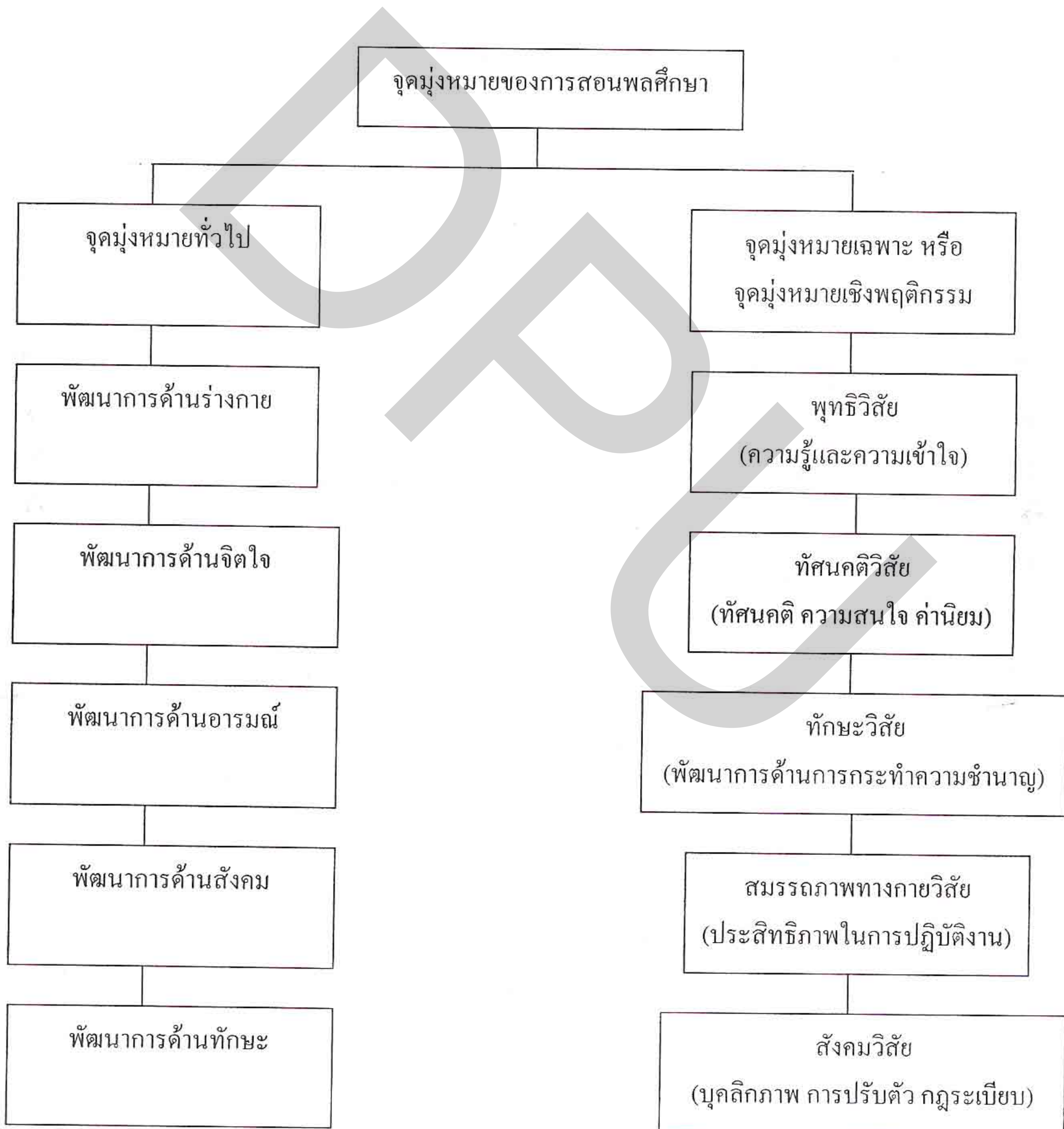
จุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 12-13) กล่าวไว้ว่า คำว่า “สรีระ” หรือ “physical” หมายถึง ร่างกาย นั่นคือลักษณะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ความแข็งแรงของร่างกาย พัฒนาการของร่างกาย ทักษะของร่างกาย สุขภาพของร่างกาย และอื่นๆ เมื่อเติมคำว่า “Education” เข้าไปเป็น “Physical Education” นั้นหมายถึง ขบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาร่างกายของมนุษย์ให้ดีขึ้น หรือกล่าวได้ว่า พลศึกษาคือวิชาที่ มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายต่าง ๆ หรือกีฬาต่าง ๆ เป็นสื่อของการเรียน และนักเรียนจะมีพัฒนาการทางด้านต่างๆ จากการที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นมาเป็นอย่างดีแล้ว นี่คือปรัชญาของวิชาพลศึกษาจะเป็นตัวกำหนด จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในทุก ๆ ระดับองค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งควรพิจารณาร่วมกันไปด้วย คือ

ตามหลักของธรรมชาติแล้ว ร่างกายคนเราจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวเพื่อความเจริญเติบโต การเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับร่างกายยังทำให้เกิดความสนุกสนานเป็นนันทนาการ ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ช่วยในการเข้าสังคม ผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นการสำรวจหรือทดสอบความสามารถและช่วยทำให้สุขภาพดียิ่งขึ้น ฉะนั้น จึงสรุปจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาได้เป็น 2 ระดับใหญ่ ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป (General Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายระดับปรัชญาของวิชาพลศึกษา
2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (Specific Objectives) หรือที่นิยมเรียกในปัจจุบันว่าจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายในระดับหลักสูตรและระดับการสอน

ประเภทต่าง ๆ ของจุดมุ่งหมายทั่วไป และจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของการสอนพลศึกษา

คุณสมบัติลักษณะของครูพลศึกษาที่ดี

ฟอง เกิดแก้ว (2517 : 138 – 140) กล่าวว่า คุณสมบัติเบื้องต้นของครูพลศึกษาที่ดีนั้น ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ ในโรงเรียน เช่น

1. มีสุขภาพดี
2. มีความรู้ดี มีทักษะดี
3. มีความสามารถที่จะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ทำการสอนได้ดี
4. มีอารมณ์ดี ร่าเริง
5. มีความยุติธรรม
6. มีบุคลิกลักษณะดี สง่า ผ่าเผย
7. มีความเห็นอกเห็นใจและสนใจในตัวนักเรียน
8. มีสามัญสำนึกและเข้าใจในปัญหาของเด็กนักเรียน
9. และอื่น ๆ

สำหรับครูพลศึกษา นอกจากจะมีคุณสมบัติข้างต้นดังกล่าวแล้ว จะต้องมียุทธศาสตร์ต่อไปนี้

1. จะต้องสามารถสังเกตและมองเห็นความแตกต่าง และการเปลี่ยนแปลงในลักษณะท่าทางหรือพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนเป็นอย่างดี เช่น การฝึกปฏิบัติทางทรวดทรง รูปร่างลักษณะ อากา ร ท่าทาง และสิ่งอื่น ๆ ที่เด็กแสดงออกในระหว่างที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เวลาเรียนหรือเวลาเล่นตามลำพัง
2. มองเห็นความสำคัญและสามารถแก้ปัญหาเด็กที่ไม่สามารถมีส่วนร่วมร่วมกับเด็กคนอื่น ๆ หรือไม่เป็นที่ยอมรับของคนอื่น ๆ และพยายามหาทางช่วยเหลือและจัดประสบการณ์ เพื่อให้เด็กที่มีปัญหาสามารถช่วยตัวเองได้
3. จะต้องมีความสามารถที่จะปรับปรุงกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะและความสนใจของนักเรียน
4. จะต้องระลึกเสมอว่า กิจกรรมทางพลศึกษาแต่ละอย่างอาจให้คุณค่าแก่นักเรียนแต่ละคนไม่เหมือนกัน
5. ต้องวางโครงการสอนให้มีความก้าวหน้าตามลำดับติดต่อกัน แต่สามารถยืดหยุ่นได้พอสมควร
6. วางโครงการให้นักเรียนแต่ละคนได้มีโอกาสสัมฤทธิ์ผล และพึงพอใจในกิจกรรมพลศึกษาพอสมควร
7. เปลี่ยนแปลงวิธีการจัดและดำเนินการสอนในชั้นตามความเหมาะสม เช่น ให้เข้าแถวเป็นรูปวงกลม เข้าแถวเป็นหมู่หรือแบบอื่น ๆ

8. ให้นักเรียนเคลื่อนย้ายจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมหนึ่ง ในวิธีการที่ง่ายและสะดวก ไม่ต้องเสียเวลามาก เช่น ให้ตามผู้นำไปให้เข้าแถวตามเส้นหรือตามวงกลมที่มีไว้กับพื้นหรืออื่น ๆ
9. พยายามใช้สถานที่และอุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
10. อุปกรณ์บางอย่างนักเรียนอาจจะสามารถทำเองได้ ควรให้เด็กทำขึ้นใช้เอง
11. ถ้าเป็นสหศึกษา ครูอาจจะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมบางอย่างด้วยกัน แต่ถ้ากิจกรรมบางอย่างที่เกี่ยวกับพลังและความทนทนของร่างกาย ก็ควรจะแยกออกจากกัน
12. สามารถเปลี่ยนและปรับ โครงการให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละวัย
13. จะต้องสามารถจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้แก่เด็กที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด
14. จะต้องสามารถจัด แบ่งกลุ่มที่เด็กทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างทั่วถึงกัน โดยที่ไม่ต้องใช้เวลาหรือนาน
15. หาวิธีจัดคู่และแบ่งทีม ที่ไม่ให้นักเรียนบางคนรู้สึกว่าคุณได้ยาก หรือเป็นคนสุดท้ายที่หาคู่ได้
16. จะต้องรับรู้และเข้าใจในสภาพของเด็กที่แท้จริงว่าเด็กมีความต้องการอย่างไร
17. จะต้องรู้ถึงความสำคัญของสิ่งต่อไปนี้
  - 17.1 ใช้เวลาที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
  - 17.2 ให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยในการสาธิตหรืออื่น ๆ
  - 17.3 ใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อกิจกรรมที่หนัก
  - 17.4 จัดกิจกรรมตามความสนใจของเด็กและตามฤดูกาล
  - 17.5 จะต้องมีการเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมที่จะหยิบยกมาสอนได้ทันที่
  - 17.6 จะพูดก็ต่อเมื่อมีนักเรียนฟังเท่านั้น
  - 17.7 ใช้การสาธิตให้คุณเป็นส่วนใหญ่ และใช้คำพูดแต่เพียงส่วนน้อย
  - 17.8 ให้ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปตลอดเวลา
  - 17.9 เปิดโอกาสให้เด็กทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
  - 17.10 รักษาระดับเสียงให้อยู่ในระดับที่น่าฟัง
  - 17.11 ทำให้นักเรียนในชั้นมีความสุขสนุกสนานและพอใจ

วาสนา คุณาภิสิตธิ์ (2536 : 392 – 394) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดีดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความสุขทั้งกายและจิต
2. เป็นผู้มีความสามารถในการฝึก การสอน และมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ได้หลายประเภท
3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป

4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อยและการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมาให้แก่นักเรียนได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด
5. มีความสามารถที่จะทำให้แก่นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ และอยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป
6. เป็นผู้มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
7. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และพยายามปลุกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอยู่เสมอ
8. เป็นผู้มีลักษณะของความเป็นผู้นำ
9. มีคุณสมบัติอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบอีก คือ เป็นผู้มีหลักการหรืออุดมคติของตนเองมีบุคลิกที่ดี และมีคุณธรรม เหตุที่ครูต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ เพราะนอกเหนือจากความสามารถทางการสอนที่ดี มีประสิทธิภาพแล้ว ครูต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนได้

หลักการจัดและวางแผนวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2513 : 453) ได้กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษาในปัจจุบันอุปกรณ์การสอนมีความจำเป็นมาก เพราะถ้าขาดอุปกรณ์แล้ว การสอนวิชานี้จะไม่สมตามความมุ่งหมาย กล่าวคือ ครูพลศึกษาไม่สามารถนำเอากิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมพัฒนาการ ส่วนต่างๆ ของร่างกาย ได้ครบถ้วนเพราะกิจกรรมอย่างหนึ่งส่งเสริมพัฒนาการได้ส่วนหนึ่ง อีกกิจกรรมหนึ่งก็ส่งเสริมพัฒนาการอีกส่วนหนึ่ง ตัวอย่างเช่น กายบริหาร ส่งเสริมระบบกล้ามเนื้อ แต่ไม่ได้ส่งเสริมความเร็ว ไม่ได้ส่งเสริมทักษะทางด้านกีฬา หรือกิจกรรมประเภทกีฬา ไม่ได้ส่งเสริมให้เด็กรู้จักการเล่นกิจกรรมเข้าจังหวะ ดังนั้นเป็นต้น ฉะนั้นถ้าครูจะสอนกิจกรรมมากอย่างเพื่อให้เด็กได้พัฒนาการครบทุกส่วนของร่างกาย ก็จำเป็นอยู่เองที่ต้องมีอุปกรณ์การสอนอย่างพร้อมเพียงและครบถ้วน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 292-294) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนหรือการใช้หลักสูตรพลศึกษาจะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลายๆ ด้าน เช่น ประสิทธิภาพของครู การใช้วิธีสอน และปัจจัยอื่นๆ อีก คือ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงควรได้สำรวจปัจจัยและสภาพการณ์ต่างๆ ในโรงเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด เหมาะสมหรือไม่อย่างไร ถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอ ก็จะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

หลักการจัดและวางแผนวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นพื้นฐานในการบริหารหลักสูตร หรือการนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดสัมฤทธิ์ผลที่ดีขึ้นอย่างหนึ่ง ซึ่งมีหลักการจัดและการวางแผนดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนควรจัดอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สัมพันธ์กับความต้องการของชุมชน นอกเหนือจากนักเรียนด้วย เพราะชุมชนจำเป็นต้องใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา กีฬา และกิจกรรม นันทนาการในบางโอกาส
2. ประเภท ขนาด และที่ตั้ง จะต้องสัมพันธ์กับชุมชน โดยส่วนรวม
3. ควรมีการวางแผนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชน
4. ในการวางแผนควรพิจารณาถึงการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ พร้อมทั้งยังเป็นแหล่งเสริมสร้างสมรรถภาพด้วย
5. กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้เพื่อความสะดวกและความปลอดภัย
6. มีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการวางแผนระหว่างองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ในชุมชนเกี่ยวกับการออกแบบอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับ กิจกรรม พลศึกษา การกีฬา และนันทนาการ
7. เชิญหน่วยงาน องค์กร บุคลากรอื่นๆ ที่มีความสนใจในการวางแผนหลักสูตรเข้ามามีส่วนร่วมด้วย
8. ตั้งที่ปรึกษาซึ่งมีความเชี่ยวชาญในงานการวางแผนไว้ด้วย
9. ควรมีการสำรวจและประเมินผลแหล่งงบประมาณและใช้ให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด
10. ใช้ข้อคิดและข้อเสนอแนะของสื่อมวลชนต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผน

การวัดผลและประเมินผล

พจนานุกรม ประถมบุตร (2532:3) ได้ให้ความหมายของการวัดผลและประเมินผลไว้ดังนี้

การวัดผล (Measurement) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดหรือหาจำนวนปริมาณ อันดับ หรือรายละเอียดของคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการทราบได้โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัดกระบวนการดังกล่าวจะทำให้ได้ตัวเลขหรือข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ที่ใช้แทนจำนวนและลักษณะที่วัดนั้นจากความหมายนี้ แสดงว่าการวัดผลต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอนเป็นระเบียบแบบแผน มีเครื่องมือ ปกติการวัดผลโดยทั่วไปมีอยู่ 2 ด้าน คือ

1. การวัดผลทางกายภาพศาสตร์ (Physical Science) เป็นการวัดเพื่อหาจำนวนปริมาณของสิ่งต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมมีตัวตนแน่นอน
2. การวัดผลทางสังคมศาสตร์ (Social Science) เป็นการวัดหาจำนวน หรือคุณภาพของสิ่งที่เป็นนามธรรมไม่มีตัวตนแน่นอน ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย

การวัดผลเป็นกระบวนการติดตามผลการปฏิบัติว่าได้ผลตรงตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด กล่าว คือ การวัดผลพลศึกษาทำหน้าที่โดยตรงในการตรวจสอบผลของการเรียนการสอนว่า ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆ ตามที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด ได้ผลระดับใด มีความสามารถชนิดใดบ้างและยังมีสิ่งใดบกพร่องจะต้องปรับปรุงแก้ไขหรือซ่อมเสริม จะเห็นได้ว่าการวัดผลทางพลศึกษาเกิดขึ้นเนื่องจากการยอมรับความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติของผู้เรียนซึ่งเชื่อว่าผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นวัยใด ระดับใด ก็ย่อมมีความแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้หรือที่เรียกว่ามีความแตกต่างระหว่างบุคคลหรืออาจแยกเป็น 2 ลักษณะ คือ เชื่อว่า “คนเราเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันในเวลาที่เท่ากัน” หรือ “คนเราเรียนรู้ได้เท่ากันแต่ใช้เวลาไม่เท่ากัน” จากความเชื่อดังกล่าวทำให้การวัดผลมีบทบาทหรือต้องทำหน้าที่ 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. การวัดผลเพื่อประเมินผลการเรียน (Summative evaluation)
2. การวัดผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative evaluation)

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการในการตัดสินตีค่าลงสรุปเพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือหาคุณค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติงาน โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการทดสอบ (Test) และการวัดผล (Measurement) เป็นหลัก และใช้วิจญาณประกอบพิจารณาจากความหมายดังกล่าวจะเห็นว่า ถ้าจะประเมินผลต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอน โดยเริ่มต้นด้วยการทดสอบและวัดผลสิ่งนั้นดีหรือเลว เก่งหรืออ่อน ได้หรือตก เป็นต้น สรุปคือ การประเมินผลต้องมีองค์ประกอบหลักสามประการ คือ การทดสอบและวัดผล (Test and Measurement) เกณฑ์พิจารณา (Criteria) และการตัดสินใจ (Decision)

ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลในด้านต่าง ๆ

1. ประโยชน์ต่อผู้สอน คือทราบพฤติกรรมเบื้องต้นของผู้เรียน เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ช่วยให้สามารถกำหนดและปรับปรุงเป้าหมายตามความเป็นจริงสำหรับผู้เรียนแต่ละระดับ ผู้สอนทราบว่าได้สอนให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด ช่วยในการประเมินผลและปรับปรุงเทคนิคการสอนแบบต่างๆ ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ทำให้ทราบระดับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในระดับต่างๆ ของการเรียน ช่วยให้ข้อมูลที่เป็นแนวทางในการเปรียบเทียบระดับสัมฤทธิ์ผล ระหว่างผู้เรียนและเป็นแนวทางในการให้อันดับคะแนนของผู้เรียนด้วย
2. ประโยชน์ต่อผู้เรียน คือทำให้รู้ระดับความสามารถของตนเองในแต่ละด้าน ทำให้รู้สิ่งบกพร่องที่ตัวเองรีบแก้ไขหรือได้รับการซ่อมเสริม ช่วยในการเลือกวิชาเอก โปรแกรม วิชาเรียน ทำให้รู้ระดับความงอกงามในการเรียนของตน ทำให้ตื่นตัวและมีความสนใจในการเรียน

3. ประโยชน์ในการแนะแนว คือการแนะแนวมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักและช่วยเหลือตนเองได้ ดังนั้นข้อมูลจากการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษาจะช่วยให้ ผู้เรียนได้ทราบสถานภาพของตนเองว่า มีจุดเด่น จุดด้อยในด้านใดบ้าง ซึ่งจะมีประโยชน์ในการแนะแนวทางในการแก้ปัญหาส่วนตัว การเลือกอาชีพ ตลอดจนการแนะแนวการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม โดยอาจจะใช้การวัดความถนัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจเจตคติและบุคลิกภาพ

4. ประโยชน์ในการบริหาร คือการบริหารที่ดีจำเป็นจะต้องอาศัยข้อมูลประกอบการตัดสินใจ การวัดและการประเมินผลทางพลศึกษาจะช่วยให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารในการตัดสินใจ ดำเนินการได้อย่างเหมาะสม เช่น การคัดเลือกบุคคล การตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมพลศึกษา การปรับปรุงหลักสูตรหรือโครงการพลศึกษาในโรงเรียนการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกตลอดจนพิจารณาให้ความดีความชอบ

การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

วิริยา บุญชัย (2529 : 32 -34) กล่าวว่า องค์ประกอบที่นำมาตัดสินคะแนนวิชาพลศึกษา ได้แก่

1. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นการพัฒนาด้านการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อ ทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนทักษะของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ สมรรถภาพทางกาย ความสามารถด้านกลไก และความสามารถในการเล่น การให้คะแนนในกีฬาแต่ละประเภท ควรทดสอบสิ่งเหล่านี้ ทักษะทางกีฬา ความร่วมมือและการวิเคราะห์ความสามารถในการเล่น บางครั้งการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาอาจจะไม่สะดวกสำหรับครู ในกรณีดังกล่าวครูควรเลือกใช้วิธีการประเมินคุณค่าแทน
2. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญา การระลึกได้ (Recall) การจำได้หรือการรู้จัก (Recognition) การวัดด้านนี้ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกและหลักของ การเคลื่อนไหว กฎ กติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพ ตลอดจนประวัติของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ
3. จิตพิสัย (Affective Domain) เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยความสนใจ ทศนคติ ความซาบซึ้ง ความมีน้ำใจนักกีฬา ความร่วมมือความสามารถใน การปรับตัว การเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

ความสัมฤทธิ์ผลด้านทักษะกลไก (Motor Skill) ความสัมฤทธิ์ผลด้านทักษะกลไก กล่าวได้ว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพิจารณาเกรดซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของหน่วยการสอนด้วย บางครั้งครูจะเน้นด้านนี้มากที่สุด การสอนวิชาทักษะในระยะการเริ่มต้นจะเน้นการพัฒนาด้านนี้มาก แต่สำหรับบุคคลที่มีความสามารถในระดับกลาง เน้น

การพัฒนาด้านทักษะต่างๆ เท่าๆ กับความสามารถในการเล่น วัตถุประสงค์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของวิชาการพลศึกษา คือ การพัฒนาด้านสมรรถภาพทางกาย ครูต้องประเมินระดับของสมรรถภาพของผู้เรียนด้วยการประเมินผลด้านนี้ควรมีมาตรฐานหลายๆ อย่าง เพราะว่ามีนักเรียนมีโครงสร้างของร่างกาย (รูปร่าง) แตกต่างกัน เกณฑ์ปกติที่นำมาใช้ควรคำนึงถึงอายุ ความสูง และน้ำหนักของผู้เรียนด้วยการปรับปรุงด้านทักษะเมื่อการเรียนรู้สิ้นสุดลง ครูสามารถประเมินสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนได้ และยังทราบถึงการปรับปรุงด้านทักษะด้วย ถึงแม้ว่าทุกคนยอมรับว่าการพัฒนาทักษะเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาระดับคะแนนหรือเกรดของนักเรียน แต่ก็มิควรพลศึกษาจำนวนมากได้พยายามหลีกเลี่ยง เนื่องจากคำนึงถึงข้อเสียหลายประการ เช่น

1. ทำให้เสียเวลาในการทดสอบ เพราะใช้แบบทดสอบอันเดียวสองครั้ง
2. ทักษะและกิจกรรมเพื่อสร้างความสมบูรณ์บางลักษณะค่อนข้างจะมีอันตราย ถ้าไม่มีการทดสอบก่อนการเรียนการสอนหรือก่อนเข้าร่วมการฝึก
3. เมื่อผู้เรียนทราบว่าการพิจารณาเกรดนั้น พิจารณาจากการพัฒนาการเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นในการทดสอบครั้งแรกผู้เรียนจะทำไม่เต็มที่พยายามทำให้น้อยที่สุด
4. เมื่อผู้เรียนทั้งหมดได้พยายามทำอย่างเต็มที่ในการทดสอบครั้งแรกและครั้งสุดท้ายผู้เรียนที่ได้คะแนนน้อยจะได้เปรียบในด้านการปรับปรุงทักษะต่างๆ ได้มากกว่าผู้เรียนที่ได้คะแนนสูงสุด หรือค่อนข้างสูง
5. การประเมินผลระดับคะแนนโดยการพิจารณาการพัฒนานี้ ไม่สอดคล้องกับประสบการณ์ในชีวิตจริง
6. การประเมินผลระดับคะแนนโดยการพิจารณาการพัฒนานี้ อาจจะไม่สอดคล้องกับคะแนนวิชาอื่นๆ ได้อย่างไรก็ตาม คะแนนการพัฒนามีความสำคัญสำหรับผู้เรียนที่มีความรู้และทักษะน้อยเพราะมีโอกาสที่จะได้รับคะแนนสูง

การพัฒนาด้านสติปัญญา (Cognitive Skills) เพื่อเป็นที่ยอมรับทั่ว ๆ ไปว่า ความรู้และความเข้าใจเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งในการพิจารณาระดับคะแนน นักเรียนควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและกลไกของการเคลื่อนไหวกลวิธีในการรู้จักนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในกิจกรรมประเภทต่างๆ ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับกติกา กลวิธีในการเล่น ความปลอดภัย ประวัติของนักกีฬาประเภทต่างๆ และหลักการสร้างสมรรถภาพทางกาย

การพัฒนาด้านสังคม (Affective Domain) การพัฒนาด้านนี้เน้นเกี่ยวกับความสนใจ ทักษะคติ เวลาเรียนความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาความพยายาม การแต่งกาย และการทำความสะอาดหลังจากการออกกำลังกาย องค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าวนี้อาจมีความลำบากในการวัดมาก ครูบางคนเน้นในเรื่องนี้มากกว่าด้านอื่น ๆ ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น

เวลาเรียน

โรงเรียนส่วนใหญ่ถือเวลาเรียนเป็นนโยบายที่สำคัญในการให้เกรด โดยพิจารณาจากเวลาเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเชื่อว่านักเรียนไม่สามารถปฏิบัติหรือทำได้ถ้าไม่เข้าชั้นเรียน อย่างไรก็ตาม เมื่อนักเรียนไม่เข้าชั้นเรียน ครูควรจะทำโทษด้วยวิธีอื่นแทนที่จะมาพิจารณาร่วมกับความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ความพยายามในการเรียน

การประเมินผลด้านนี้มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ถ้านักเรียนที่มีทักษะดีใช้ความพยายามในการทำงานน้อยกว่านักเรียนที่มีลักษณะน้อย ซึ่งต้องใช้ความพยายามในการทำงานมาก ครูสามารถตัดสินความพยายามของนักเรียนโดยใช้การสังเกตการณ์แสดงออกของนักเรียน หรือใช้วิธีที่มีความเที่ยงตรงและมีความเป็นปรนัยมากที่สุด เมื่อเราคาดว่าความพยายามมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน อย่างไรก็ตาม ถ้าความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่เกิดขึ้น ความพยายามนี้จะมีความสำคัญหรือไม่

การแต่งกายและความสะอาด

การเรียนวิชาพลศึกษาจำเป็นต้องมีชุดพลศึกษา แต่การนำองค์ประกอบดังกล่าวมาเป็นส่วนในการพิจารณาเกรดนั้นยังเป็นปัญหาอยู่ เพราะว่ามีนักเรียนที่แต่งกายสกปรกหรือลืมชุดพลศึกษา ควรได้รับการลงโทษด้วยวิธีอื่นมากกว่าการลดคะแนนความสัมฤทธิ์ผลถ้าการแต่งกายเป็นนโยบายที่สำคัญของโรงเรียน ควรแยกการรายงานผลการแต่งกายและความสัมฤทธิ์ผลออกจากกัน ครูสามารถประเมินผลความสะอาดได้ องค์ประกอบนี้ถือว่าเป็นสุขปฏิบัติหรือเป็นภาคปฏิบัติของวิชาสุขศึกษาได้เป็นอย่างดี เมื่อนำความสะอาดมาใช้ในการพิจารณาเกรดควรแยกการรายงานเช่นเดียวกัน

การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กแสดงออก เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแข่งขัน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา มีความรับผิดชอบในตนเองและผู้อื่น

สรุปได้ว่าวิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการการเรียนรู้อย่างหนึ่งของการศึกษาที่ช่วยพัฒนากล้ามเนื้อหรืออวัยวะต่าง ๆ ให้แข็งแรงสมบูรณ์และยังเป็นการช่วยสร้างเจตคติ ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ ความมีน้ำใจ ช่วยสร้างคุณธรรมและจริยธรรมซึ่งเป็นคุณค่าทางสังคมอีกด้วย อาจกล่าวได้ว่าการเรียนวิชาพลศึกษาเป็นการพัฒนาตัวบุคคล โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษาเป็นสื่อและไม่มีกิจกรรมอื่นใดที่จะสร้างความมีน้ำใจได้ดีกว่ากิจกรรมทางพลศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

แผน เกียรติชัย (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 248 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนิสิตทั้งหมด 580 คน เป็นนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอกจำนวน 99 คน เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไปจำนวน 185 คน และเป็นนิสิตชาย จำนวน 101 คน เป็นนิสิตหญิง จำนวน 183 คนผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนิสิตหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.40 เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 93.70 เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 65.10 และจำนวนรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน 1 รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 44.70

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับได้ประโยชน์มาก คิดเป็นร้อยละ 54.40

3. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นทางด้านตัวอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.80 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 39.70 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 36.90 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 25.90 และปัญหาอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 33.30 แต่เมื่อพิจารณาในข้อย่อย พบว่า อุปกรณ์ สนาม อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียนมีปัญหาในระดับมาก

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอกกับกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตทางด้านประโยชน์ที่ได้รับจาก

การเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัว
 อาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัว
 นิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับ
 การเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการ
 ฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 และปัญหาอื่น ๆ โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับนิสิตหญิงที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตทางด้านประโยชน์ที่ได้รับจากตัวอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวม
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวม
 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวม
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาอื่น ๆ โดยรวมไม่แตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วีระ วิเศษสมิต (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพล
 ศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อ
 การเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครและเปรียบเทียบ
 ความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเพื่อหาความสัมพันธ์ที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษา
 ตามตัวแปรและระดับชั้นเรียน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของกรมสามัญ
 ศึกษา ในกรุงเทพมหานครที่เป็นโรงเรียนประเภทสหศึกษา ตัวอย่างโรงเรียน 8 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 1,162
 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 558 คน เป็นนักเรียนหญิงจำนวน 604 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการเลือกวิชาเอกพลศึกษาตามเพศไม่มี
 ความสัมพันธ์กันในระดับความเชื่อมั่น 0.05
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการเลือกวิชาเอกพลศึกษาตามระดับชั้นเรียนไม่มี
 ความสัมพันธ์กันในระดับความเชื่อมั่น 0.05
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาตามเพศไม่มี
 ความสัมพันธ์กันในระดับความเชื่อมั่น 0.05
4. ความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาตามระดับ
 ชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับความเชื่อมั่น 0.05

โกเมธ ปิ่นแก้ว (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทางการดำเนินการจัดกิจกรรมและประเภทของกิจกรรมที่ควรจัดในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 306 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความเห็นว่าควรมีการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการในสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ปานกลางมีระดับความคิดเห็นด้านนโยบายในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นด้านการสรุปและประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมแตกต่างกันและเห็นว่าควรมีการจัดกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะในการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ได้แก่ไม่มีนโยบายที่ชัดเจนขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการติดตามผลและการประเมินผลไม่มีประสิทธิภาพ

วิฑูรย์ ปัญชนะ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาเขตการศึกษา 7 กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหาร 212 คน ครูผู้สอนพลศึกษา 210 คน และครูฝ่ายกิจการนักเรียน 207 คน รวม 629 คน ผลการศึกษาพบว่าผู้บริหาร ครูผู้สอนพลศึกษา และครูฝ่ายกิจการนักเรียน มีความเห็นเกี่ยวกับการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาเขตการศึกษา 7 อยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 โปรแกรม คือ โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โปรแกรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ

ระวี จิระเชชากุล (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษาและครูร่วมงานที่มีพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษาและครูร่วมงานที่มีพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือผู้บริหารโรงเรียน 300 คน ครูผู้สอนพลศึกษาครูร่วมงานอย่างละ 400 คน จาก 100 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 1,100 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าด้านการเตรียมการสอน ด้านวิธีสอน ด้านการรักษาความปลอดภัยในการฝึกทักษะขณะเรียนพลศึกษา ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านการใช้อุปกรณ์การสอนพลศึกษา ด้านการควบคุมชั้นเรียนและการสร้างบรรยากาศในการเรียน ด้านการวัดและประเมินผล มีพฤติกรรมทุกด้านอยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

สุวรรณา แดงอ่อน.(2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จุฬามุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสายเกษตรกรรม กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้บริหารจำนวน 81 คน อาจารย์พลศึกษา 22 คน และกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2543 จำนวน 354 ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านผู้สอนและการสอน

- 1.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย
- 1.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย
- 1.3 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

2. ด้านหลักสูตร โปรแกรม และกิจกรรมพลศึกษา

- 1.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย
- 2.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย
- 2.3 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นน้อย

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

- 3.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย
- 3.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหาเกิดขึ้นน้อย
- 3.3 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

4. ด้านผู้เรียน

- 4.1 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย
- 4.2 นักศึกษามีความคิดว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

5. การวัดและประเมินผล

- 5.1 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย
- 5.2 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

6. ผู้บริหาร และการบริหารพลศึกษา

- 6.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่สภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย
- 6.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหาเกิดขึ้นระดับปานกลาง

สามารถ แสงน้อย (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา จุดมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายและหญิง ชั้นปีที่ 1 – 4 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 400 คน มีเพศชาย 200 คน เพศหญิง 200 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา มีความคิดเห็นว่ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนักศึกษาชาย-หญิง และทุกระดับชั้นปี ด้านกิจกรรมที่สนใจนั้นนักศึกษาชายเลือกบาสเกตบอลมากที่สุด (ร้อยละ 60.50) รองลงมา คือ ฟุตบอล (ร้อยละ 50.50) นักศึกษาหญิงเลือกแบดมินตันมากที่สุด (ร้อยละ 46.50) รองลงมา คือ แอโรบิคค้ำันซ์ (ร้อยละ 39.50)

2. ความคิดเห็นในด้านความสำคัญและประโยชน์ที่ได้จากการเรียนกิจกรรมพลศึกษาพบว่า

- 2.1 นักศึกษาชายเห็นว่าสามารถช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายมากที่สุด(ร้อยละ 64.50) รองลงมา คือ กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ (ร้อยละ 62.00)
- 2.2 นักศึกษาหญิงเห็นว่า กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ (ร้อยละ 47.00) รองลงมา คือ สามารถช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายมากที่สุด (ร้อยละ 43.50)

3. ความคิดเห็นด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

- 3.1 นักศึกษาชายเห็นว่าอุปกรณ์กีฬาควรได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีเสมอมากที่สุด (ร้อยละ 68.50) รองลงมา คือ ควรจัดเตรียมสนามและสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อมก่อนเรียน (ร้อยละ 67.50)

3.2 นักศึกษาหญิงเห็นว่าควรจัดเตรียมสนามและสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อมก่อนเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 69.00) รองลงมา คือ อุปกรณ์กีฬาควรได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีเสมอ (ร้อยละ 65.50)

4. ความคิดเห็นด้านบริการและวิชาการ

4.1 นักศึกษาชายเห็นว่าควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่บริการเบิกยืมอุปกรณ์กีฬามากที่สุด (ร้อยละ 61.50) รองลงมา คือ ควรเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความสามารถ ด้านกิจกรรมกีฬามาสอนเป็นครั้งคราว (ร้อยละ 47.00)

4.2 นักศึกษาหญิงเห็นว่าสามารถนำกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในเวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้มากที่สุด (ร้อยละ 48.00) รองลงมา คือ สถาบันควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่บริการเบิกยืมอุปกรณ์กีฬา (ร้อยละ 44.50)

เทวัญ ถนอมพันธ์. (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญ จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย
2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย
3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับเห็นด้วย
4. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

ประสิทธิ์ ผลพฤษยา. (2546 : บทคัดย่อ) ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545. ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยมากที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ 64.0 , 35.1 และ 0.9 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยคิดเป็นร้อยละ

68.6 , 64.6 , 62.3 และ 69.4 ตามลำดับ ส่วนด้านหลักสูตร และด้านอุปกรณ์และสถานที่นั้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 64.9 และ 58.6 ตามลำดับ

1. ความคิดเห็นของนิสิตชายกับนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของนิสิตชายระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นของนิสิตหญิงระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

ยงยุทธ อินทร์จันทร์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาสุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. ผลการวิจัย พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวพระเกียรติมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาสุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายวิชาสุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 47.40 แยกตามเพศ ชายคิดเป็นร้อยละ 41.56 หญิงคิดเป็นร้อยละ 48.98 แยกตามชั้นปี ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 47.31 ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 74.55 ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 47.40 แยกตามกลุ่มสาขา กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 44.58 กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 50.26

2. ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลวิชาสุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 43.69 แยกตามเพศ ชายคิดเป็นร้อยละ 41.86 หญิงคิดเป็นร้อยละ 44.18 แยกตามชั้นปี ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 44.73 ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 42.73 ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 43.00 แยกตามกลุ่มสาขา กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 41.53 กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 45.87

3. ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาสุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 45.33 แยกตามเพศ ชายคิดเป็นร้อยละ 41.15 หญิงคิดเป็นร้อยละ 46.46 แยกตามชั้นปี ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 43.51 ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 44.80 ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 48.82 แยกตามกลุ่มสาขา กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 45.96 กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 44.70

4. ด้านการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาวิชาสุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 41.17 แยกตามเพศ ชายคิดเป็นร้อยละ 38.00 หญิงคิดเป็นร้อยละ 42.02 แยกตามชั้นปี ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 41.13 ชั้นปีที่ 4 คิดเป็น

ร้อยละ 45.36 แยกตามกลุ่มสาขา กลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 40.89 กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 41.44 แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.15

งานวิจัยในต่างประเทศ

แนนซี (Nancy, 1992 : 3857 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษา ในชีวิตจริงของครูพลศึกษา ความมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ของครูพลศึกษาใน โรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาดำเนินการโดยการส่งเคราะห์เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน การสนทนา สัมภาษณ์ และการวิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อจะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและ กิจกรรมต่างๆ ในรายละเอียดของครูผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง โดยทำการศึกษา 2 เรื่อง คือ ความรู้สึกของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่ ความรู้สึกที่เด่นชัด ได้แก่ ความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจ และความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุด และการศึกษาความสัมพันธ์ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา กับผู้บริหาร ครูแนะแนว เพื่อนร่วมงาน นักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากนี้ได้ยังศึกษาถึงความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่กระบวนการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามีความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลย้อนกลับ ต้องการความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ควรฟังเสียงของครูผู้สอนบ้าง เพราะสิ่งที่ครูต้องการได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสระและ เสถียรภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

โฮลbrook (Holbrook, 1993: 2375-A) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการเร่งด่วนและการกำหนดแผนเพื่อจัดตั้ง อำนาจความสะดวกในการส่งเสริมสุขภาพการเรียนพลศึกษานันทนาการ และโปรแกรมการแข่งขันกีฬา โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 94 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหารสถาบัน ผู้อำนวยการ สำนักธุรการและสถาปนิก ผลการวิจัยพบว่าคณะกรรมการวางแผนของสถาปนิกจะต้องศึกษาในรายละเอียดเพื่อกำหนดแบบสิ่งอำนวยความสะดวกได้อย่างถูกต้อง จัดเพิ่มงบประมาณเพื่อซ่อมแซมสิ่งอำนวยความสะดวก จัดตั้งศูนย์บริการเพื่อประโยชน์สำหรับการบำรุงรักษาที่ได้ประสิทธิภาพควรร่วมกันดำเนินการตั้งแต่การวางแผนและการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางในอนาคตเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อประสิทธิผลในการวางแผนและการดำเนินการ

เลย์ฟิลด์ (Layfield, 1995: 128A) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของชั้นเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดชั้นเรียน และความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 ผลการวิจัย พบว่า ขนาดของห้องเรียน เพศ

ของนักเรียนในห้องเรียนเล็ก ๆ มีปฏิสัมพันธ์มากกว่าห้องเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

เบรน (Brian.1997 : 2939 – A) ได้ศึกษาผลกระทบของการมีส่วนร่วมภายใต้การให้คำแนะนำในการทำแบบฝึกหัดอย่างหลากหลาย และกิจกรรมการใช้เวลาว่างในทัศนคติทางกายภาพตามหลักสูตรนักเรียนระดับวิทยาลัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนอาสาสมัครจากกลุ่มการเรียน 7 กลุ่ม นักเรียนชายจำนวน 53 คน นักเรียนหญิงจำนวน 59 คน และใช้แบบวัดทัศนคติของเคนยอน (Kenyon) ผลศึกษาพบว่าการมีส่วนร่วมในเวลาว่างกับทัศนคติไม่มีผลกระทบต่อองค์ประกอบของกลุ่ม และทัศนคติของนักเรียนแรกเริ่มซึ่งได้ลงทะเบียนในหลักสูตรทั้ง 8 ชนิดด้วยกันโดยไม่มีผลในทางแตกต่างแต่อย่างใด

วิกกี (Vicki. 1997: 5098 - A) ได้ศึกษาผลกระทบต่อความยินดีของชั้นเรียนในเรื่องทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมสมรรถภาพ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากอาสาสมัครกลุ่มการเรียน นักเรียนหญิง 105 คน นักเรียนชาย 63 คน และใช้แบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับกายภาพจำนวน 12 หัวข้อผลการศึกษาพบว่าในหัวข้อของการศึกษานักเรียนเกิดการเรียนรู้ ฟังพอใจในความรู้เกี่ยวกับสุขอนามัยและกิจกรรมเกี่ยวกับสมรรถภาพ รวมทั้งให้พวกเขาได้มองเห็นสิ่งใหม่ เพื่อฝึกทักษะให้มีชีวิตยืนยาว

คิม (Kim. 1997 : 5097 – A) ได้ศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการฝึกฝนสมรรถภาพของนักการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในการจัดตั้งการศึกษาแบบผสม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากครูชาย 82 คน และครูหญิง 100 คนที่มีส่วนในการสอนพลศึกษากับนักเรียนระดับเกรด 6 ทั้ง 8 แห่งในแถบตะวันตกตอนกลาง และใช้แบบสอบถามทัศนคติของนักการศึกษาต่อสมรรถภาพในการสอนรายบุคคล ผลการศึกษาพบว่าการศึกษามีได้สนับสนุนทฤษฎีของการกระทำตามเหตุผลแม้ว่าจะเป็นการกำหนดที่นักการศึกษาสมรรถภาพระดับมัธยมจะชื่นชอบ ครูเกิดความพึงพอใจน้อยต่อเด็กที่ขาดความสามารถ การวิเคราะห์การปรับสภาพตามระดับของนักเรียนที่ขาดความสามารถในด้านพลศึกษาอย่างมีความหมายที่แตกต่างกว่าเกณฑ์การตัดสินใจรายละเอียดของการบริหาร และองค์ประกอบที่เป็นผลกระทบ

พาทรีเซีย (Patricia. 1998: 3062 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสมรรถภาพของนักเรียนระดับ 6 กับทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมทางกายภาพโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนหญิง นักเรียนชายระดับ 6 จำนวน 194 คน ผู้ปกครอง 1 ใน 2 และใช้แบบทดสอบ 2 แบบ คือ แบบผลการวิจัยของสถาบันเรียกพิตเนสแกรม 1987 และทางกายภาพผลการศึกษาพบว่าการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนมีผลปานกลางทัศนคติของพ่อแม่ที่มีต่อมุมมองทั้ง 6 ของกิจกรรมทางกายภาพ และความหมายคะแนนในระดับเกรด 6 ที่ได้เสนอแนะไว้

ไม่เป็นไปทางสถิติ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมทางกายภาพ มีระดับความพอดีในการทำงานของนักเรียนเกรด 6

สโตกเกอร์ (Stoker. 1999 : 37A) ได้ทำการวิจัยเรื่องหลักสูตรพลศึกษา และสุขศึกษา เรื่องการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อการเรียนแบบร่วมมือจุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อเป็นการศึกษาถึงหลักสูตรพลศึกษา และสุขศึกษาที่นำมาใช้ประกอบการสอนแบบร่วมมือ การศึกษานี้ได้ศึกษากับนักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียนสุขศึกษาที่ใช้ หลักสูตรสุขศึกษาใน 6 สัปดาห์ โดยมุ่งเน้นศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านกิจกรรมการสอนปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพลศึกษามีเพิ่มสูงขึ้น หลังจากการมีการเพิ่มหลักสูตรสุขศึกษาที่มีความสำคัญต่อกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่าวิชาสุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีชีวิตที่กระตือรือร้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งที่จะศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตมาแล้วจำนวน 9,910 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามชั้นปี ๆ ละ 200 คน รวมทั้งหมด 600 คน แบ่งออกเป็นเพศชาย 300 คน เพศหญิง 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1. มาสร้างเป็นแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมามาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องและดำเนินการต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่มาหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่มาหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 แต่ละด้านมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และทดสอบความแตกต่างของคำตอบแต่ละด้านด้วยการทดสอบค่าที (t-test) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยกำหนดคะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	(5)	หมายถึงมีระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยมากที่สุด
เห็นด้วยมาก	(4)	หมายถึงมีระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยมาก
ไม่แน่ใจ	(3)	หมายถึงมีระดับความคิดเห็น	ไม่แน่ใจ
เห็นด้วยน้อย	(2)	หมายถึงมีระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยน้อย
เห็นด้วยน้อยที่สุด	(1)	หมายถึงมีระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยน้อยที่สุด

นำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายของข้อมูล โดยเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.25 – 4.00	หมายความว่า มีระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.24	หมายความว่า มีระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.75 – 2.49	หมายความว่า มีระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.74	หมายความว่า มีระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้อาจมาจากแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 593 ฉบับจากจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 600 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 98.83 มาวิเคราะห์และเสนอผล แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แบ่งออกเป็น 5 ด้าน

ด้านที่ 1 ความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

ด้านที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรเนื้อหาวิชาการจัดการเรียนการสอนการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

ด้านที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

ด้านที่ 4 ความคิดเห็นต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

ด้านที่ 5 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาพลศึกษาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเกี่ยวกับเพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา ภูมิลำเนา การเล่นกีฬาและประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา

ลำดับ	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	เพศ		
	☐ ชาย	293	48.8
	☐ หญิง	300	50.0
2.	ชั้นปีที่ศึกษา		
	☐ ปีที่ 2	200	33.3
	☐ ปีที่ 3	200	33.3
	☐ ปีที่ 4	193	32.2
3.	คณะที่ศึกษา		
	☐ คณะการบัญชี	66	11.1
	☐ คณะเศรษฐศาสตร์	67	11.3
	☐ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	71	12.0
	☐ คณะนิติศาสตร์	65	11.0
	☐ คณะบริหารธุรกิจ	63	10.6
	☐ คณะนิเทศศาสตร์	64	10.8
	☐ คณะวิศวกรรมศาสตร์	68	11.5
	☐ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	68	11.5
	☐ คณะศิลปกรรมศาสตร์	61	10.3
4.	ภูมิลำเนา		
	☐ กรุงเทพฯ	255	43.1
	☐ ต่างจังหวัด	336	56.9
5.	การเล่นกีฬา		
	☐ เล่นกีฬาเองเป็นประจำ	357	61.2
	☐ เคยเป็นนักกีฬาหรือนักกีฬาโรงเรียน	226	38.8
6.	ประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา		
	☐ โรงเรียนรัฐบาล	373	63.2
	☐ โรงเรียนเอกชน	217	36.6

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 48.8 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาปีที่ 2 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 32.2 ส่วนใหญ่ศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 12.0 รองลงมาคือคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศคิดเป็นร้อยละ 11.5 ส่วนใหญ่เล่นกีฬาเองเป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 61.2 รองลงมาเคยเป็นนักกีฬาหรือนักกีฬาโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 38.8 ประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 63.2 รองลงมาคือโรงเรียนเอกชน คิดเป็นร้อยละ 36.6 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดัตต์ที่มีต่อ
การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แบ่งออกเป็น 5 ด้าน

ตารางที่ 2 แสดงค่าร้อยละ ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดัตต์ที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเพื่อ
คุณภาพชีวิต

เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	41.1	49.0	9.1	.9	
2. วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องในการดูแลรักษาและพัฒนาสุขภาพ	34.1	54.9	9.1	1.4	.5
3. วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกแบบของกิจกรรมทางพลศึกษาที่เหมาะสมกับเพศและวัยของตนเอง	37.3	46.7	14.6	1.2	.2
4. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการออกกำลังกายในชีวิตรประจำวันได้อย่างเหมาะสม	35.3	52.8	9.6	1.9	.3
5. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถพัฒนาทั้งทางร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญา	37.6	49.4	9.8	2.9	.3
6. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะทางกีฬาได้อย่างเหมาะสม	32.5	54.1	11.0	2.2	.2
7. วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง	29.6	48.6	17.0	4.1	.7
8. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตช่วยให้ผู้เรียนรู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง	31.4	46.7	15.5	5.3	1.0
9. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ช่วยส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหวอย่างปลอดภัยและถูกต้อง	44.3	47.9	6.9	.5	.3
10. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ช่วยเสริมสร้างความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	36.1	52.0	9.8	1.7	.3
11. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตช่วยเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	36.3	49.5	11.7	2.4	.2
12. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตทำให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักว่าการออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างสุขภาพทางกาย	37.9	48.4	10.7	2.5	.5

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชา
พลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือวิชาพลศึกษา
เพื่อคุณภาพชีวิตช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องในการดูแลรักษาและพัฒนาสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 54.9
รองลงมาคือการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะทางกีฬาได้อย่างเหมาะสม คิดเป็นร้อย
ละ 54.1 และ การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการออกกำลังกายใน
ชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 52.8 ตามลำดับ

PDF

ตารางที่ 3 แสดงค่าร้อยละ ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรในเนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอนการวัดผลและ ประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. เนื้อหาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตมีความสำคัญต่อผู้เรียนนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้	40.5	45.2	12.7	1.4	.2
2. เนื้อหาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน	25.3	59.1	13.6	2.1	
3. เนื้อหาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตจัดเป็นกิจกรรมมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย	30.8	54.9	12.4	1.7	.2
4. วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเล่นกีฬาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม	29.5	55.5	9.5	5.5	
5. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตควรเพิ่มชั่วโมงการเรียนการสอนต่อสัปดาห์ให้มากขึ้น	26.4	47.9	17.9	6.9	.9
6. การวัดผลและประเมินผลควรมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	28	52.9	13.9	4.5	.7
7. การวัดผลและประเมินผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น	32.4	48.6	13.6	5.0	.3
8. ควรวัดทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการเล่นกีฬาจริง	31.3	51.3	11.8	5.0	.5
9. ควรพิจารณาให้คะแนนถึงความก้าวหน้าความพยายามของผู้เรียนเพื่อให้เกิดความตระหนักว่าการออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างสุขภาพทางกาย	34.9	50.6	11.7	2.6	.2
10. เกณฑ์ประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตมีความเหมาะสมยุติธรรมต่อผู้เรียน	30.1	48.9	16.9	3.4	.7
11. ผู้เรียนควรได้รับทราบเกณฑ์การวัดผลประเมินผลก่อนการเรียนรู้	31.0	47.2	18.3	2.9	.5
12. การวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตต้องครอบคลุมจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาด้วย	30.9	50.7	13.9	3.1	1.4

จากตารางที่ 3 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรในเนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมาคือวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถทำไปประยุกต์ใช้ในการเล่นกีฬาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 55.5 และการวัดผลและประเมินผลควรมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 52.9 ตามลำดับ

DU
P
U

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. ครูผู้สอนมีความรู้และมีความถนัดในวิชาที่สอน	50.2	39.5	9.3	1.0	.1
2. ครูผู้สอนแต่งกายได้เรียบร้อยเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	38.1	49.8	9.7	2.2	.2
3. ครูผู้สอนมีความรู้และมีความเป็นประชาธิปไตย	36.1	44.3	15.8	3.6	.2
4. ครูผู้สอนควรให้ความยุติธรรมแก่ผู้เรียนแต่ละคนในทุก ๆ ด้านเหมือน ๆ กัน	33.2	47.8	15.6	3.1	.3
5. ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั่วไป	35.1	47.5	13.1	3.7	.5
6. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่น่าเคารพ เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนได้	32.8	50.3	12.8	3.6	.5
7. ครูผู้สอนมีจิตวิทยาในการสอน	33.3	49.1	13.8	3.4	.3
8. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน	33.9	49.7	11.1	4.6	.7
9. ครูผู้สอนมีความตรงต่อเวลาคือเข้าห้องสอน และออกจากห้องสอนตรงเวลา	36.2	48.3	11.4	3.9	.2
10. ครูผู้สอนมีความรอบรู้ในวิชาอย่างกว้างขวาง	34.8	47.4	12.6	4.8	.5
11. ผู้เรียนควรได้รับทราบเกณฑ์การวัดผลประเมินผลก่อนการเรียนรู้อ	36.9	47.3	11.9	3.7	.2
12. ครูผู้สอนมีความสามารถในการอธิบายอย่างชัดเจน	33.6	50.6	10.7	3.6	1.5

จากตารางที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคือครูผู้สอนมีความรู้และมีความถนัดในวิชาที่สอน คิดเป็นร้อยละ 50.2 ส่วนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ ครูผู้สอนมีความสามารถในการอธิบายอย่างชัดเจนคิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงมาคือครูผู้สอนแต่งกายได้เรียบร้อยเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 49.8 และครูผู้สอน สร้างบรรยากาศที่ดีในการสอนคิดเป็นร้อยละ 49.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นที่มีต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. มีวัสดุ อุปกรณ์เพียงพอและสมกับจำนวนผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น	43.6	43.0	9.7	2.1	1.0
2. วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความปลอดภัยไม่ชำรุดเสียหายจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น	28.2	52.8	15.7	2.7	.5
3. วัสดุ อุปกรณ์ที่นำมาในการเรียนการสอนควรได้มาตรฐาน	33.1	50.6	13.7	2.4	.2
4. มีสถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ได้อย่างเป็นระเบียบและพอเพียง	30.5	52.0	14.1	2.7	.7
5. สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของผู้เรียนมีความสำคัญต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	29.7	52.5	13.4	3.8	.7
6. ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นส่วนรวม	32.7	52.2	13.2	1.7	.2
7. ควรจัดสนามกีฬาที่มีความพร้อมที่จะใช้นอกเวลาเรียนได้	33.1	50.1	13.6	2.7	.5
8. ควรกำหนดระเบียบการใช้วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ให้ทราบอย่างชัดเจน	35.5	47.3	14.2	2.7	.2
9. สนามกีฬาที่ใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต มีความเหมาะสมต่อกิจกรรมที่เรียน	34.4	50.9	11.3	3.4	.6
10. การเรียนกิจกรรมกีฬาในร่ม ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น	35.4	46.1	14.0	4.1	.3
11. ชุดแต่งกายมีความสำคัญต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	32.2	49.1	14.0	3.9	.7
12. สภาพสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานจะทำให้ผู้เรียนเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตได้ดี	37.6	46.0	11.6	3.9	.9

จากตารางที่ 5 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคือมีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 43.6 ส่วนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความปลอดภัยไม่ชำรุดเสียหายจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมาคือ สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของผู้เรียนมีความสำคัญต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต คิดเป็นร้อยละ 52.5 และผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นส่วนรวม คิดเป็นร้อยละ 52.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาพัฒนาสติปัญญาผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น	41.1	47.9	9.7	.9	.5
2. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาลดความเครียดทางอารมณ์ได้	28.1	59.1	10.6	1.7	.5
3. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาใช้ในการดูแลรักษาสุขภาพได้	33.8	51.6	11.6	2.6	.3
4. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาใช้ในการเสริมสร้างสุขภาพทางกายได้	31.1	56.0	10.1	2.6	.3
5. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาใช้ในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้	29.5	52.5	13.3	4.1	.7
6. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตทำให้เกิดความเชื่อมั่นตนเอง	28.6	51.8	14.8	4.3	.5
7. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตทำให้รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง	28.4	52.3	14.3	4.4	.5
8. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตทำให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	33.7	47.7	13.5	4.4	.7
9. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถเสริมสร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะได้	30.7	53.0	11.4	4.4	.5
10. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาแยกแยะสิ่งที่ดีและไม่ดีได้	28.1	50.9	16.5	3.6	.9
11. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาใช้ในการดูแลผู้ป่วยหลังพักฟื้นได้	28.3	52.0	15.3	3.9	.5
12. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตประจำวันได้	29.3	53.0	13.6	3.1	1.0

จากตารางที่ 6 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ความรู้ ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำไปใช้ลดความเครียดทางอารมณ์ได้ คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมาคือความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาใช้ในการเสริมสร้างสุขภาพทางกายได้คิดเป็นร้อยละ 56.0 ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถสร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะได้ และความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ คิดเป็นร้อยละ 53.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตในด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.46	.36	มากที่สุด
2. ด้านความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรในเนื้อหาวิชาการจัดการเรียนการสอนการวัดผลและประเมินวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.39	.39	มากที่สุด
3. ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.45	.40	มากที่สุด
4. ความคิดเห็นที่มีต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.42	.38	มากที่สุด
5. ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.38	.39	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	3.42	.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ ด้านความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.46$) รองลงมาคือด้านความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.45$) ด้านความคิดเห็นที่มีต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.42$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที (t-test) เกี่ยวกับความคิดเห็นระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ในแต่ละด้านรวม 5 ด้าน

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง		t-test
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.52	.30	3.40	.37	.001
2. ด้านความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรในเนื้อหาวิชาการจัดการเรียนการสอนการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.43	.32	3.34	.40	.027
3. ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.50	.35	3.41	.40	.020
4. ความคิดเห็นที่มีต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.46	.30	3.39	.39	.042
5. ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.42	.28	3.34	.40	.049

$P < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เพศชายและเพศหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที (t- test) เกี่ยวกับความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสังคมศาสตร์และกลุ่มวิทยาศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ในแต่ละด้านรวม 5 ด้าน

รายการ	กลุ่มสังคมศาสตร์		กลุ่มวิทยาศาสตร์		t-test
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.46	.35	3.49	.28	.03
2. ด้านความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรในเนื้อหาวิชาการจัดการเรียนการสอนการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.36	.38	3.47	.30	.01
3. ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.43	.40	3.50	.30	.04
4. ความคิดเห็นที่มีต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.40	.37	3.48	.27	.04
5. ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.37	.32	3.41	.40	.03

$P < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ระหว่างกลุ่มสังคมศาสตร์และกลุ่มวิทยาศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

3.1 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต พอสรุปได้ดังนี้

3.1.1 ควรจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตทุกชั้นปี คิดเป็นร้อยละ 27.5

3.1.2 สนามที่ใช้ในการเรียนมีน้อยเกินไป คิดเป็นร้อยละ 20.7

3.1.3 อุปกรณ์การเรียนเก่าเกินไป คิดเป็นร้อยละ 19.3

3.1.4 ควรติดตั้งแอร์ในโรงยิม คิดเป็นร้อยละ 18.4

- 3.2 เรื่องหรือสิ่งที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยปรับปรุงแก้ไขโดยเร่งด่วน พอสรุปได้ดังนี้
- 3.2.1. ควรจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตทุกชั้นปี คิดเป็นร้อยละ 35.7
  - 3.2.2. ควรมีการจัดสนามที่ใช้การเรียนการสอนให้มากกว่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 30.5
  - 3.2.3. ควรจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ใหม่ตลอดเวลา คิดเป็นร้อยละ 27.8

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อคุณภาพชีวิต
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ระหว่างกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
4. เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตมาแล้วจำนวน 9,910 คน โดยการสุ่ม อย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามชั้นปี ๆ ละ 200 คน รวมทั้งหมด 600 คน แบ่งออกเป็นเพศชาย 300 คน เพศหญิง 300 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 3 ตอน
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบ
สำรวจรายการ (Check List) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ จำนวน 60 ด้าน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 600 ฉบับและได้รวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเองจำนวนทั้งสิ้น 593 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.83

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC* ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และทดสอบค่าที (t-test) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้เสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง รองลงมาเป็นเพศชาย ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาปีที่ 2 และ 3 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ รองลงมาคือคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนใหญ่เล่นกีฬาเป็นประจำ รองลงมาเคยเป็นนักกีฬาหรือนักกีฬาโรงเรียน ประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนรัฐบาล รองลงมาคือโรงเรียนเอกชน ตามลำดับ

2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้คือ

2.1 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา เพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องในการดูแลรักษาและพัฒนาสุขภาพ รองลงมาคือการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะทางกีฬาได้อย่างเหมาะสม และ การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ตามลำดับ

2.2 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรในเนื้อหาวิชาการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาเพื่อสุขภาพชีวิตสามารถเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้เรียน รองลงมาคือวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเล่นกีฬาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม และการวัดผลและประเมินผลควรมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ตามลำดับ

2.3 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนมีความรู้และมีความถนัดในวิชาที่สอน ส่วนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ ครูผู้สอนมีความสามารถในการอธิบายอย่างชัดเจน รองลงมาคือ ครูผู้สอนแต่งกายได้เรียบร้อยเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน และครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน ตามลำดับ

2.4 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคือมีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น ส่วนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความปลอดภัยไม่ชำรุดเสียหายจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น รองลงมาคือ สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของผู้เรียนมีความสำคัญต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต และผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นส่วนร่วม ตามลำดับ

2.5 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ความรู้ ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำไปใช้ลดความเครียดทางอารมณ์ได้รองลงมาคือความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาใช้ในการเสริมสร้างสุขภาพทางกายได้ ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถสร้างความรักความ

สามัคคีในหมู่คณะได้ และความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ ตามลำดับ

2.6 เมื่อพิจารณารวมด้านต่าง ๆ ทุกด้านแล้วพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ ด้านความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รองลงมาคือด้านความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ด้านความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ได้แก่ ควรจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตทุกชั้นปี สนามที่ใช้ในการเรียนมีน้อยเกินไป อุปกรณ์การเรียนเก่าเกินไป และ ควรติดตั้งแอร์ในโรงยิม เรื่องหรือสิ่งที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยปรับปรุงแก้ไข โดยเร่งด่วนได้แก่ ควรจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตทุกชั้นปี ควรมีการจัดสนามที่ใช้การเรียนการสอนให้มากกว่าเดิม และควรจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ใหม่ตลอดเวลา

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เพศชายและเพศหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ระหว่างกลุ่มสังคมศาสตร์และกลุ่มวิทยาศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 เรียนอยู่คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และเล่นกีฬากันเป็นประจำ จากข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจะเห็นได้ว่านักศึกษามีความสนใจในเรื่องของการออกกำลังกาย มีเจตคติที่ดีเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ดูแลรักษาสุขภาพและสามารถพัฒนาสุขภาพให้มีความแข็งแรง รวมไปถึงสามารถเลือกรูปแบบของกิจกรรมให้สอดคล้องกับเพศและวัยของตนเอง นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมและสามารถนำทักษะทางกีฬาไปใช้ในการออกกำลังกายได้ ทำให้มีบุคลิกภาพที่ดี รูปร่างสง่างามจิตใจ

ที่แจ่มใส อารมณ์ที่ดี มีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น มีไหวพริบและสติปัญญาที่ดีและยังเป็นการผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนอีกด้วย

2. ผลการวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องการออกกำลังกายเป็นหลัก ซึ่งทำให้ร่างกายแข็งแรง โดยเฉพาะนักศึกษาที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่ต้องการการออกกำลังกายอีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายของตนเองให้ดีขึ้น และสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยเฉพาะนักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาพลศึกษาได้ตามความสนใจ ตามความถนัดและตามความสามารถของตนเอง ดังที่ บุษเชอร์ (Bucher 1975:153-154) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเน้นความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก อีกทั้งนักศึกษาได้รับความสนุกสนานจากการเรียนการสอนวิชา ซึ่งสอดคล้องกับวรศักดิ์ เพียรชอบ (2527:1) ได้กล่าวไว้ว่าพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมในปัจจุบันอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

3. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตระหว่างเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตระหว่างเพศชายและเพศหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เน้นในด้านสมรรถภาพทางร่างกายได้อย่างแท้จริง ซึ่งถือว่าสมรรถภาพร่างกายเป็นรากฐานอันสำคัญที่จะประกอบภารกิจต่างๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟองเกิดแก้ว (2517:137-138) พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาชายกับหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกันและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ ผลพากษะ (บทความ 2546) พบว่าความคิดเห็นของนิสิตชายกับนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตระหว่างกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตระหว่างกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากวิชากิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องออกกำลังกายเป็นหลัก ซึ่งทำให้ร่างกายแข็งแรงและนักศึกษาทั้งสองกลุ่มวิชา กำลังอยู่ในช่วงวัยที่ต้องการการออกกำลังกายและร่วมทำกิจกรรมเป็นหมู่คณะ และยังเป็นการเสริมสร้าง

สมรรถภาพร่างกายของตนเอง และสามารถอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีความสุข นักศึกษาทั้งสองกลุ่มสามารถเลือกเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาได้ตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถของตนเอง เมื่อได้มาศึกษาในสถาบันเดียวกันหลักสูตรเดียวกันและได้รับการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนในลักษณะเดียวกัน จึงให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540:14-15) ได้กล่าวไว้ว่าการพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางกาย ทางสุขภาพและสมรรถภาพรวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้องและยังสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527:1) ได้กล่าวว่า พลศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้นำไปเป็นข้อมูลประกอบในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ให้มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเลือกกิจกรรมพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

บรรณานุกรม

- กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2526, มกราคม – กุมภาพันธ์). “กฎบัตรระหว่างประเทศ ด้านพลศึกษาและการกีฬาขององค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่ง สหประชาชาติ,” ข่าวสารกรมพลศึกษา. 4(1) : 4-5
- โกเมธ ปิ่นแก้ว. (2540). ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2513). วิชาการพลศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบริการ
- เทวัญ ถนอมพันธ์. (2545). ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประสิทธิ์ ผลพฤษยา (2546). ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พีระ มาลีหอม. (2535). เจตคติของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2532). การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.
- แผน เจียรณัย. (2537). ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2517). การพลศึกษา. กรุงเทพฯ : พิทักษ์อักษร
- ยงยุทธ อินทร์จันทร์. (2547). ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาสุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ. (2527). หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). เอกสารคำสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ระวี จิระเดชาภล. (2540). ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษาและครูร่วมงานที่มีพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- วิฑูรย์ ปัญชนะนะ. (2541). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา เขตการศึกษา 7. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- วีระ วิเศษสมิต. (2538). ความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน
ปลายในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สำนักงานกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). ประมวลนโยบายหลักเกณฑ์และแนวทาง
ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาปัจจุบัน ทบวงมหาวิทยาลัย 2540. กรุงเทพฯ :
ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ตั้งสังพจน์. (2540). สารานุกรมเกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์และ
สตีวดีโอ.
- สามารถ แสงน้อย. (2545). ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
วิชากิจกรรมพลศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณา แต่งอ่อน. (2543). ภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินญา
ณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- Bucher, Charler A. (1975, January). **Foundation of Physical Education**. St. Louis : The C.V. Mosby Co,
- Duchane, Kim A. (1997, June). **“Attitude and Grading Practices of Secondary Physical Educators in
Inclusionary Educational Settings (Inclusion, Secondary Education),”** Dissertation Abstracts. 57
(12) : 5097 –A.
- Hatton, Vicki Jane. (1997, June). **“The effects of Wellness Classes on attitude Towards Physical
activity,”** Dissertation abstracts. 57 (12) : 5098 –A.
- Holbrook, Jame Edward. (1993, February) **“Current Probleams and Trends in Facility Planning for Health,
Physical Education, Recreation and athletics At Colleges and Universities,”** Dissertation abstracts.
International. 53 (04) : 2735 – A.
- Jordan, Patricia J. (1998, February). **“The Relationship Between Physical Fitness Scores of sixth-Grade
Children and Parental attitude toward Physical Activity,”** Dissertation Abstracts. 58 (08) :
3062 – A

- Layfield, Deanna Paulette. (1995, January) **“Relationship Between class Size and Attitudes Toward Physical Education of Fifth-Grade students”**, Dissertation Abstracts. 33 (03) : 0925 – A.
- Lyons, Brian Charles. (1997, January). **“ The Effect of Undergraduate Participation in Various Introductory Exercise and Leisure Activity courses on attitude Toward physical activity (college Students),”** Dissertation Abstracts. 57 (07) : 2939 – A.
- Nancy, M. (1992, May). **“Toward Understanding the Lived World of the Physical Education Teacher curriculum Implementation.”** Dissertation Abstracts.International. 52(101) : 3857 – A.
- Stoker, Steven Vaughn. (1999, February). **“Physical and Health Education Corriculums : Middle School Students attitudes Toward a Collaborative Approach”**. Dissertation Abstracts.37(01) : 6080 – A.

กรม
การ
การ
การ

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ดังนั้นจึงขอให้ท่านตอบให้ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่านให้มากที่สุด แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แบ่งออกเป็น 5 ด้าน

ด้านที่ 1 ความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

ด้านที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอนการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

ด้านที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

ด้านที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

ด้านที่ 5 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตในเรื่องต่าง ๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ
  - ชาย
  - หญิง
2. ชั้นปีที่ศึกษา
  - ปีที่ 2
  - ปีที่ 3
  - ปีที่ 4
3. คณะที่ศึกษา
  - คณะการบัญชี
  - คณะเศรษฐศาสตร์
  - คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
  - คณะนิติศาสตร์
  - คณะบริหารธุรกิจ
  - คณะนิเทศศาสตร์
  - คณะวิศวกรรมศาสตร์
  - คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
  - คณะศิลปกรรมศาสตร์
4. ภูมิลำเนา
  - กรุงเทพฯ
  - ต่างจังหวัด
5. การเล่นกีฬา
  - เล่นกีฬาเองเป็นประจำ
  - เคยเป็นนักกีฬาหรือนักกีฬาโรงเรียน
6. ประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา
  - โรงเรียนรัฐบาล
  - โรงเรียนเอกชน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย/ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก ไม่แน่ใจ เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

ด้านที่ 1 ความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้					
2. วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ ถูกต้องในการดูแลสุขภาพและพัฒนาสุขภาพ					
3. วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกแบบ ของกิจกรรมทางพลศึกษาที่เหมาะสมกับ เพศและวัยของ ตนเอง					
4. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถ นำไป ประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้ อย่างเหมาะสม					
5. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถ พัฒนาทั้งทาง ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา					
6. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ให้ความรู้เกี่ยวกับ ทักษะทางกีฬาได้อย่างเหมาะสม					
7. วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ช่วยให้ผู้เรียน มีความเชื่อมั่น ในตนเอง					
8. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตช่วยให้ ผู้เรียนรู้จักสิทธิ หน้าที่ของตนเอง					
9. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ช่วยส่งเสริมทักษะการ เคลื่อนไหวอย่างปลอดภัยและถูกต้อง					

เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
10. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ช่วยเสริมสร้างความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา					
11. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตช่วย เสริมสร้างควมสามัคคีในหมู่คณะ					
9. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ทำให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักว่าการออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างสุขภาพทางกาย					

ด้านที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอนการวัดผลและประเมินผล
วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. เนื้อหาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตมีความสำคัญ ต่อผู้เรียนนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้					
2. เนื้อหาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถ เสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน					
3. เนื้อหาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตจัดเป็น กิจกรรมที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย					
4. วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเล่นกีฬาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม					
5. การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ควรเพิ่มชั่วโมงการเรียนการสอนต่อสัปดาห์ให้มากขึ้น					
6. การวัดผลและประเมินผลควรมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ					
7. การวัดผลและประเมินผลช่วยให้เรียนเกิดความกระตือรือร้น					
8. ควรวัดทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการเล่นกีฬาจริง					
9. ควรพิจารณาให้คะแนนถึงความก้าวหน้าความพยายามของผู้เรียนเพื่อให้เกิดความตระหนักว่าการออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างสุขภาพทางกาย					
10. เกณฑ์ประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต มีความเหมาะสม ยุติธรรมต่อผู้เรียน					
11. ผู้เรียนควรได้รับทราบเกณฑ์การวัดผลประเมินผลก่อนการเรียนรู้อ					
12. การวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ต้องครอบคลุมจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาด้วย					

ด้านที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. ครูผู้สอนมีความรู้และมีความถนัดในวิชาที่สอน					
2. ครูผู้สอนแต่งกายได้เรียบร้อยเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน					
3. ครูผู้สอนมีความรู้และมีความเป็นประชาธิปไตย					
4. ครูผู้สอนควรให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนแต่ละคนในทุก ๆ ด้านเหมือน ๆ กัน					
5. ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั่วไป					
6. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่น่าเคารพ เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนได้					
7. ครูผู้สอนมีจิตวิทยาในการสอน					
8. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน					
9. ครูผู้สอนมีความตรงต่อเวลา คือ เข้าห้องสอน และออกจากห้องสอนตรงเวลา					
10. ครูผู้สอนมีความรอบรู้ในวิชาอย่างกว้างขวาง					
11. ผู้เรียนควรได้รับทราบเกณฑ์การวัดผลประเมินผลก่อนการเรียนรู้					
12. ครูผู้สอนมีความสามารถในการอธิบายอย่างชัดเจน					

ด้านที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา
วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตในเรื่องต่าง ๆ

เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. มีวัสดุ อุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น					
2. วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความปลอดภัยไม่ชำรุดเสียหายจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น					
3. วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนควรได้มาตรฐาน					
4. มีสถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ได้อย่างเป็นระเบียบและพอเพียง					
5. สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของผู้เรียนมีความสำคัญต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต					
6. ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นส่วนรวม					
7. ควรจัดสนามกีฬาให้มีความพร้อมที่จะใช้นอกเวลาเรียนได้					
8. ควรกำหนดระเบียบการใช้วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ให้ทราบอย่างชัดเจน					
9. สนามกีฬาที่ใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต มีความเหมาะสมต่อกิจกรรมที่เรียน					
10. การเรียนกิจกรรมกีฬาในร่ม ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น					
11. ชุดแต่งกาย มีความสำคัญต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต					
12. สภาพสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานจะทำให้ผู้เรียนเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตชีวิตได้ดี					

ด้านที่ 5 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ๆ

เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาพัฒนาสติปัญญาผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น					
2. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาลดความเครียดทางอารมณ์ได้					
3. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาใช้ในการดูแลรักษาสุขภาพได้					
4. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาใช้ในการเสริมสร้างสุขภาพทางกายได้					
5. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้					
6. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตทำให้เกิดความเชื่อมั่นตนเอง					
7. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตทำให้รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง					
8. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตทำให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย					
9. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถเสริมสร้างความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะได้					
10. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาแยกแยะสิ่งที่ดีและไม่ดีได้					
11. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาใช้ในการดูแลผู้ป่วยหลังพักฟื้นได้					
12. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตสามารถนำมาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตประจำวันได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ในแต่ละด้านต่อไปนี้

3.1 ด้านความคิดเห็นที่มีจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตในเรื่องต่าง ๆ

- 1 .....
- 2 .....
- 3 .....
- 4 .....

3.2 ด้านความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอนการวัดผลและประเมินวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตในเรื่องต่าง ๆ

- 1 .....
- 2 .....
- 3 .....
- 4 .....

3.3 ด้านความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตในเรื่องต่าง ๆ

- 1 .....
- 2 .....
- 3 .....
- 4 .....

3.4 ด้านความคิดเห็นที่มีต่อการบริการและการจัดการวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตในเรื่องต่าง ๆ

- 1. ....
- 2. ....

3 .....

4 .....

3.5 ด้านความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ในเรื่องต่าง ๆ

1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

3.6 ด้านอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

ตอนที่ 4 เรื่องหรือสิ่งที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยปรับปรุงแก้ไขโดยเร่งด่วน

1 .....

2 .....

3 .....